

Старците съ игумена живѣха въ тѣзи прихлупени килии. На западъ отъ тѣхъ идѣше широка готварница, до нея фурна и стая за прислугата.

Отъ жгъла на западната страна започва главната масивна сграда. Тя върви въ два високи ката. Най-първо отваря порта на западъ, отгдето манастирътъ се съобщава съ безкрайнитѣ гори, съ кошаритѣ, говеждия оборъ, конския оборъ, кочинитѣ въ дола. Отъ тази порта потигла покрай хълма масивно каменна сграда — доленъ катъ, изба съ малки прозорци съ желѣзни рашетки, но съ голѣми врата. Тука сж зимницитѣ, въ които се пазятъ грамадни каци казани, бѣчви, сждове и многобройна манастирска покъщнина. Този каменъ катъ е извънредно якъ и малкитѣ му тѣсни прозорци изглеждатъ отъ външната страна на бойници. Посрѣдъ сградата се издига великолепна камбанария, въ голѣмия сводъ подъ който текатъ води отъ два шулнаря. Отъ камбанарията

Дворъ на манастира „Св Илия“. Днешниятъ Митрополитъ Софроний преглежда лѣтуващитѣ юноши.

зданието продължава на североизтокъ. Горниятъ етажъ, въ лѣвото крило, се състои отъ два реда стаи и посрѣдната коридоръ до камбанарията, а отъ нея нататъкъ стаитѣ оставатъ само въ външната страна, а въ вътрешната се обтѣга красивъ чардакъ надъ сводови колони и рѣзбарски стобори. Въ срѣдната до камбанарията, надъ чешмата, се изсача въ форма на издадина стая съ четири красиви и високи прозорци. Това е новата приемна на игумена, изработена съ рѣзба и други украси по примѣра на другитѣ богати манастири. Северната страна се чупи на изтокъ въ сщия редъ и стиль: стаитѣ за гости и посетители гледатъ на вънъ, а предъ тѣхъ откъмъ двора се шири хубавъ чардакъ, изложенъ на южното слънце. Цѣлата тая страна е построена съ събранитѣ дарения изъ селата и отъ еснафитѣ въ Търново,